

Templul Duhului Sfânt

***Verset cheie: "Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care este în voi, pe care îl aveți de la Dumnezeu și nu sunteți ai voștri?"
1 Corinteni 6:19***

***Scriptură selectată:
1 Corinteni 6:12-20***

Versetele citate pentru lecția de astăzi se referă la imoralitatea despre care apostolul Pavel a aflat că exista în biserica din Corint. "Slăvirea voastră nu este bună", a scris el. (1 Corinteni 5:6). Evident, ei se mândreau cu falsul lor simț al dragostei frățești, care îi făcea să tolereze o astfel de stare.

În cazul unui infractor pe care Pavel li l-a atras atenția, el a ordonat bisericii să scoată acea persoană din părtășia lor. Pavel a vorbit despre această acțiune ca despre curățarea de "levănțică" din mijlocul lor. (versetele 2-7). În Scripturi, levănțica este folosită ca simbol al păcatului într-o formă sau alta.

Faptul că imoralitatea ar exista într-o adunare a poporului Domnului poate părea ciudat, dar nu și

atunci când luăm în considerare obiceiurile anterioare ale unor din Corint care l-au acceptat pe Cristos și s-au atașat de poporul Său. Populația generală din Corint venera zeii păgâni. Printre aceștia, zeițele grecești și romane ale dragostei, Afrodita și Venus, erau foarteenerate. Deoarece imoralitatea făcuse probabil parte din cultul lor anterior, aceasta nu ar fi fost privită la început de unii din biserica din Corint cu același grad de dispreț cu care ar fi trebuit să fie. Cu toate acestea, o astfel de toleranță era total contrară voinței lui Dumnezeu, iar Pavel a luat măsuri drastice pentru a corecta dezordinea.

Cu toate acestea, această poziție împotriva răului a fost luată de Pavel din dragoste. El dezvăluie acest lucru în a doua sa scrisoare către biserica din Corint. (2 Corinteni 2:1-11). Pavel plănuia să îi viziteze pe acești frați și nu dorea ca nimic să strice bucuria ocaziei. El a lăudat biserica pentru că a luat măsurile împotriva infractorului pe care le îndemnase. De asemenea, el a luat în considerare faptul că acest individ își învățase lecția. Pentru a evita să-l copleșească cu durere, Pavel a sugerat acum bisericii să-l ierte și să-l readucă în părtășia lor. Dacă biserica va lua această măsură, a explicat Pavel, el se va bucura împreună cu ei. Astfel, vedem nu numai că Pavel dorea ca abaterea să fie corectată, ci și ca cel care a greșit să fie iertat și recuperat.

Versetul nostru cheie afirmă că trupul este "templul Duhului Sfânt" care este în noi. Templele erau bine cunoscute de antici, atât de evrei, cât și de neamuri. În Israel, Templul lor era, simbolic vorbind, locul de întâlnire dintre Dumnezeu și poporul Său. Acesta era privit de evlavioșii din Israel ca un loc sacru, sfânt, iar credincioșii dintre ei se străduiau să îl păstreze astfel. Cu toate acestea, sub conducerea unor regi răi, Templul a fost pângărit prin închinarea la idoli instalată între zidurile sale.

Simbolismul templului este folosit în Noul Testament în două moduri. Primul se găsește în lecția de astăzi, în care Pavel se referă la trupul trupesc al fiecărui credincios ca la un "templu", locuința lui Dumnezeu prin Duhul Său Sfânt, pe care trebuie să îl păstrăm curat și nepătat. A doua imagine a templului este prezentată de apostolul Petru. El a scris: "Și voi, ca niște pietre vii [vii], sunteți zidiți ca o casă spirituală". (1 Petru 2:5). Aici se vorbește despre fiecare credincios consacrat, nu ca despre un templu, ci ca despre o piatră pregătită să facă parte dintr-o "casă" sau "templu" spiritual în Împărăția lui Dumnezeu. - Evrei 3:6; Efeseni 2:19-22; Matei 6:10